

APELACIONI SUD
BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 000136 10 Kž 4
Brčko, 29.12.2010. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Maide Kovačević, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Josipe Lucić, kao članova vijeća, uz učešće Mense Hadžić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.K., zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivičnog djela Ubistvo iz člana 163. stav 2. tačka 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, odlučujući o žalbama branioca optuženog i optuženog izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 000136 08 K od 23.07.2010. godine, nakon javne sjednice vijeća održane dana 28.12.2010. godine u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta BiH Amele Mustafić, optuženog S.K. i branioca optuženog advokata Mirjane Mrđen, donio je dana 29.12.2010. godine u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta BiH Amele Mustafić i optuženog S.K. i javno objavio slijedeću

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branioca optuženog advokata Mirjane Mrđen iz Brčkog i optuženog S.K. iz B. i POTVRĐUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o K 000136 08 K od 23.07.2010. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o K 000136 08 K od 23.07.2010. godine, optuženi S.K. oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 2. tačka 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH, pa je nakon što su mu utvrđene pojedinačne kazne za navedena djela na osnovu člana 42., 43., 49., i 54. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu KZ Bd BiH) osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 15 godina i 3 mjeseca.

U izrečenu kaznu zatvora optuženom se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 16.08.2008. godine, pa nadalje.

Na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH (u daljem tekstu ZKP Bd BiH) sud je optuženog obavezao da na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 13.299,40 KM i na ime paušala za rad suda plati iznos od 500,00 KM u roku od 3 mjeseca od dana pravosnažnosti presude.

Na osnovu člana 198. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH oštećena S.Č. sa imovinskopравnim zahtjevom u cjelosti je upućena na parnicu.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili branilac optuženog, advokat Mirjana Mrđen i optuženi S.K.

Branilac optuženog žalbu ulaže zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnopravnoj sankciji.

Optuženi ne navodi žalbene razloge zbog kojih žalbu ulaže, međutim iz samog teksta žalbe proizilazi da optuženi predlaže da se kao svjedok sasluša gosp. S.Č., da se sasluša neuropsihijatar Slavica Vukasović iz psihijatrijske klinike Sokolac, te naglašava da nije izvršeno mjerenje alkohola, tableta u krvi i urinu za njega lično.

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine podnijelo je odgovor na žalbu branioca kao i na žalbu optuženog s prijedlogom da se žalba branioca optuženog kao i žalba optuženog odbiju kao neosnovane i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH potvrdi u cjelosti.

Na javnoj sjednici vijaća Apelacionog suda Brčko distrikta BiH održanoj dana 28.12.2010. godine branilac optuženog u potpunosti je ostala pri žalbenim navodima. Konstatuje da nije rasvijetljena uloga S.Č., te da bi trebalo još jednom saslušati dr. Devlu Baraković u vezi saslušanja koje je obavio istražilac iz Kancelarije za pružanje pravne pomoći.

Optuženi je izjavio da nije počinio navedeno ubistvo jer je on volio J.Č. i jedino je J.Č. mogao zadržati tu vezu između njega i njegove majke.

Tužilac je ostala pri navodima iz odgovora na žalbu s prijedlogom da se žalbe branioca optuženog i optuženog odbiju kao neosnovane i potvrdi presuda Osnovnog suda Brčko distrikta BiH.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306 ZKP Bd BiH, odnosno u granicama žalbenih navoda i odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Žalbe branioca optuženog i optuženog nisu osnovane.

Branilac optuženog u žalbi neosnovano ukazuje da je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a neosnovana je žalba i na odluku o krivičnopravnoj sankciji.

Prvostepeni sud je u obrazloženju svoje odluke naveo koji su dokazi izvedeni tokom dokaznom postupka, ukratko ukazao na sadržaj iskaza navedenih svjedoka, te

izvršio slobodnu ocjenu izvedenih dokaza u smislu člana 15. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH cijeneći dokaze pojedinačno i u uzajamnoj vezi, te utvrdio da je optuženi počinio krivična djela za koje je optužen i to u vrijeme i na način opisan u izreci presude.

Potom je sud ukazao na činjenice koje proizilaze iz iskaza saslušanih svjedoka navodeći ukratko bitne segmente iskaza svjedoka koji su saslušani kao i dao ukratko nalaze i mišljenje vještaka koji su saslušani tokom dokaznog postupka. U obrazloženju odluke prvostepeni sud daje objašnjenje koje iskaze svjedoka je prihvatio, šta je na osnovu istih utvrdio, odnosno na strani 22 do 25 ukazuje koje odlučne činjenice na osnovu tih iskaza je utvrdio. Potom sud na strani 25, 26, 27, 28 i 29. u obrazloženju odluke navodi zašto je na takav način postupio, odnosno zašto je iskaze određenih svjedoka prihvatio a koje nije, kao i zašto je prihvatio određena vještačenja i zašto je poklonio vjeru tim vještacima i njihovim nalazima. Nakon svestrane analize i ocjene dokaza sud na strani 29 obrazloženja odluke utvrđuje da je optuženi svojim radnjama ostvario obilježje bića krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. i krivičnog djela Ubistvo iz člana 163. stav 2. tačka 1. KZ Bd BiH.

Svi razlozi koje je dao prvostepeni sud u obrazloženju odluke su u potpunosti argumentovani i rezultat uvjerenja prvostepenog suda do kojeg je došao nakon svestrane analize izvedenih dokaza, tj. iskaza onih svjedoka i materijalne dokumentacije koja je prezentovana tokom dokaznog postupka. Prilikom obrazlaganja odluke prvostepeni sud je ukazao na sve provedene dokaze, izvršio slobodnu ocjenu istih, ukazao koje odlučne činjenice su utvrđene na osnovu kojih iskaza i nalaza vještaka i nakon toga utvrdio da je optuženi počinio krivična djela za koja se tereti.

Prvostepeni sud je dao svoje objašnjenje i ocjenu nalaza koje su dali saslušani vještaci tokom dokaznog postupka i ukazao koje odlučne činjenice su utvrđene na osnovu tih nalaza i to čini na strani 27 obrazloženja odluke gdje ukazuje na nalaze vještaka sudske medicine dr. Zdenka Cihlaž, vještaka mehanoskopske struke Čede Rakanović, vještaka za daktiloskopiju Nenada Herman, vještaka za toksikologiju Maje Marije Petak i vještaka Kubat Milovana, te daje svoje obrazloženje zašto je prihvatio nalaz i mišljenje navedenih vještaka. Na istoj strani obrazloženja odluke sud daje obrazloženje zašto je prihvatio nalaz i mišljenje tima vještaka Instituta za sudsku medicinu Beograd kao i nalaz i mišljenje tima vještaka Psihijatrijske klinike Sokolac. Istovremeno sud obrazlaže zašto nije prihvatio nalaz i mišljenje vještaka psihijatrijske struke Petka Grubač, te na strani 28 obrazloženja odluke obrazlaže svoju odluku u pogledu neprihvatanja nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine Željka Karan.

Nakon što je sud utvrdio, a na osnovu provedenih i svestrano analiziranih dokaza da je optuženi počinio navedena krivična djela prvostepeni sud se osvrnuo i dao svoje mišljenje i u pogledu vinosti kao njegovog psihičkog odnosa prema izvršenim krivičnim djelima. Tako na strani 29 i 30 navodi da je krivična djela počinio sa direktnim umišljajem jer je bi svjestan da usled njegovog činjenja mogu nastupiti zabranjene posljedice i da je optuženi htio njihovo nastupanje. Ovaj sud zaključuje da su žalbeni razlozi koji se odnose na pogrešno utvrđeno činjenično stanje neosnovani jer je sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje a nakon svestrano

provednog postupka i ocjene izvedenih dokaza, a na koje je sud ukazao u obrazloženju odluke. Što se tiče žalbenog razloga koji navodi branilac optuženog, a koji se odnosi na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ovaj sud smatra da je žalbeni razlog neosnovan.

Odredbom člana 299. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH (pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje) u stavu drugom propisano je da nepotpuno utvrđeno činjenično stanje postoji i kad na to ukazuju nove činjenice ili novi dokazi. Iako se u žalbi poziva na ovaj žalbeni razlog ne prezentuju se nove činjenice ili novi dokazi koji bi ukazivali da je činjenično stanje u ovom predmetu nepotpuno utvrđeno. Žalbom se uglavnom ukazuje na ličnost oštećene S.Č. s ciljem da se ista prikaže kao loša majka bez ikakvih emocija i najposlije se na oštećenu ukazuje kao na autora scenarija po kojem se događaj i desio. Za takve tvrdnje u žalbi odbrana nije ponudila relevantne i pouzdane dokaze koji bi sud doveli u bilo koju vrstu sumnje u pogledu mjesta, vremene, način izvršenja krivičnog djela, kao i samog izvršioca. Takođe žalbom se na neargumentovan način i lišen svakog osnova ukazuje da S.Č. itekako ima interesa da J.Č. tj. njenog sina nema, a da se za jednu takvu konstataciju ne nudi dokaze.

Prvostepeni sud je u obrazloženju odluke dao odgovor i na pitanje motiva za izvršenje krivičnog djela ubistva, pa se tako na strani 30 kao motiv za izvršenje ovog krivičnog djela navodi bjes i ljutnja prema majci mlđb. J.Č. sa kojom je bio u vanbračnoj zajednici, a sve zbog neusaglašenih međusobnih odnosa. Mada je prvostepeni sud dao odgovor i na ovo pitanje žalbom se neosnovano ukazuje da je mogući ubica sa motivom i pobudama upravo S.Č. U pogledu psihičkog stanja optuženog prvostepeni sud je u tom dijelu dao odgovor na to pitanje prihvatajući nalaz i mišljenje tima stalnih sudskih vještaka Psihijatrijske klinike Sokolac koji su utvrdili da se optuženi nalazio u stanju jednostavne alkoholne opijenosti, pa mu je sposobnost da shvati značaj djela kao i mogućnost da upravlja svojim postupcima bili smanjeni ali ne bitno.

Istovremeno sud je obrazložio zašto je prihvatio nalaz koji su dali vještaci Psihijatrijske klinike Sokolac u odnosu na nalaz koji je dao vještak psihijatar Grubač dr. Petko. Prvostepeni sud je, a po mišljenju ovog suda s razlogom u ovom dijelu poklonio povjerenje stalnom timu sudskih vještaka jer su isti imali mogućnost da opserviraju optuženog i timski ocijene njegovo psihičko stanje u izvršenju krivičnog djela, dok je vještak Petko dr. Grubač svoje mišljenje u pogledu uračunljivosti u vrijeme krivičnog djela dao na osnovu dokumentacije i intervjua sa optuženim. O ovim razlozima sud je ukazao na strani 27 obrazloženja odluke gdje je detaljno i obrazložio zbog čega nije prihvatio nalaz vještaka Petka dr. Grubač.

Što se tiče žalbenih razloga koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji ovaj sud smatra da su ti žalbeni razlozi neosnovani. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivične sankcije za navedena krivična djela sud je u smislu člana 49. KZ Bd BiH (opšta pravila za odmjeravnije kazne) vodio računa o svim okolnostima koje utiču da kazna bude veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Sud je tako kao i što navodi na strani 30 kao olakšavajuće okolnosti cijenio da je optuženi otac dvoje djece i da je djela počinio u stanju smanjene uračunljivosti, a otežavajuće okolnosti da je ranije osuđivan i da je djelo počinio na djetetu oboljelom od cerebralne paralize koje

nije imalo mogućnosti da pruži bilo kakvu vrstu otpora optuženom niti je bilo u mogućnosti zbog svoje bolesti prizvanjem u pomoć pokušati da se spase.

Cijeneći olakšavajuće i otežavajuće okolnosti sud je optuženom pravilno utvrdio pojedinačne kazne zakonom propisane za krivična djela za koje je oglašen krivim. Sud je optuženom pravilno utvrdio za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ Bd BiH kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a za krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 2. tačka 1. KZ Bd BiH pravilno utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina vodeći računa o zakonom propisanom minimumu i maksimumu kazne za navedena krivična djela. Na pravilno utvrđene i individualizirane kazne prvostepeni sud je pravilno primjenio odredbu člana 54. (sticaj krivičnih djela) KZ Bd BiH pa optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godine i 3 (tri) mjeseca. I ovaj sud je uvjerenja da je upravo izrečena kazna zatvora u navedenom trajanju kao što to navodi i prvostepeni sud adekvatna težini počinjenih krivičnih djela i ostvarenim poslasticama, te da će se ovako izrečenom kaznom u potpunosti postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. KZ Bd BiH, odnosno da će se istom ostvariti i generalna i specijalna prevencija kao svrha kažnjavanja.

Treba imati u vidu da je zakonodavac za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 218. stav 2. u vezi sa stavom 1. za koje je optuženi oglašen krivim propisao novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine, a za krivično djelo Ubistvo iz člana 163. stav 2. tačka 1. KZ Bd BiH propisao da će se izvršilac navedenog krivičnog djela kazniti kaznom zatvora najmanje 10 godina ili kaznom dugotrajnog zatvora tj. do 45 godina (dugotrajni zatvor). Kada se uzme u obzir težina počinjenih krivičnih djela, odnosno zakonom propisani minimum i maksimum za navedena krivična djela, ovaj sud zaključuje da je jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 15 godina i 3 mjeseca upravo ona kazna kojom će se postići i svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. KZ Bd BiH tj. da će se izrečenom kaznom preventivno uticati na druge da ne čine krivična djela i spriječiti učinioce da ne čine krivična djela jer će kazna uticati na njegovo prevaspitanje. S tim u vezi žalbeni razlozi koji se odnose na odluku o krivičnopravnoj sankciji su po ocjeni ovog suda neosnovani.

Što se tiče žalbe i žalbenih razloga koje je u istoj naveo optuženi, ovaj sud smatra da su razlozi potpuno neargumentovani. Optuženi u žalbi ne navodi žalbene razloge, ali iz sadržaja žalbe da se zaključiti da se radi o prijedlozima optuženog da se kao svjedok pozovu S.Č., zatim neuropsihijatar Slavica Vukasović iz Psihijatrijske klinike Sokolac, te da se radi o prigovoru da nije izvršeno mjerenje alkohola u krvi i urinu optuženog.

Tokom dokaznog postupka optuženi a i branilac imali su mogućnost da predlože da se saslušaju određeni svjedoci i određeni vještaci što su u ostalom i činili jer je prvostepeni sud prihvatio sve prijedloge koje su stranke u ovom postupku imale u pogledu izvođenja dokaza, očigledno uvažavajući složenost ovog postupka, kao i težinu krivičnih djela koja se optuženom stavljaju na teret.

U dokaznom postupku saslušana je svjedok S.Č., te je bila podvrgnuta unakrsnom ispitivanju, pa je tim prije prigovor optuženog koji se odnosi u tom dijelu potpuno neosnovan. Ponovno saslušanje S.Č. nije obavljeno usljed objektivnih nemogućnosti, pa je odbrana odustala na glavnom pretresu 31.05.2010. godine da se ponovo saslušati navedeni svjedok. Što se tiče prijedloga da se saslušati neuropsihijatar

Slavica Vukasović, optuženi je imao tu mogućnost, odnosno mogao je da predloži da se vještak sasluša tokom dokaznog postupka, a ne da se to navodi u žalbenom postupku. Međutim, treba naglasiti da je ispred tima vještaka Psihijatrijske klinike Sokolac saslušana Zorica Lazarević kao nosilac vještačenja, što opet prigovore u ovom dijelu optuženog čini neosnovanim. Član tog tima vještaka bila je i vještak Slavica Vukasović čije saslušanje u žalbi predlaže optuženi.

Nakon što je optuženi lišen slobode nad istim je izvršeno alkotestiranje i utvrđena koncentracija alkohola od 2,89 g/kg, a dodatnim vještačenjem je utvrđeno o kojoj vrsti i stepenu alkoholisanosti se radi, pa je i taj prigovor optuženog neosnovan.

U skladu sa naprijed navedenim činjenicama i razlozima ovaj sud smatra da su žalbeni razlozi kojim se pobija presuda neosnovani, pa je žalbe kao neosnovane valjalo odbiti i presudu prvostepenog suda potvrditi.

Na osnovu iznesenih razloga odlučeno je kao u izreci presude, a u skladu sa članom 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Mensura Hadžić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević